

Rob Oostveen

De sirene

De Sirene
© 2016 - Rob Oostveen
Uitgegeven door RobooBooks.nl

Een half jaar geleden

Proloog

Ze had een heel gemeen plannetje, iets om hem te ergeren, of beter nog, om hem te straffen. Hij had er om gevraagd, meermaals zelfs.

Dit plannetje was niet gebaseerd op een emotionele impuls, het speelde al maanden door haar hoofd. Vandaag, op deze mooie dag in mei, was ze gaan wandelen in het park. Ze had deze afleiding nodig. Na al die jaren moest er iets gebeuren en er zou iets gebeuren. Deze avond had ze daarvoor uitgekozen. De opwinding kriebelde in haar nek, alsof er druppels door haar kraag langzaam naar beneden rolden over haar rug. Aan de rand van de vijver bleef ze half dromend staan kijken naar de moederkloek die met haar vijf kleintjes in rechte lijn achter zich aan over het water gleed. De bloeiende dotters, die zachtjes deinden op de golfjes die de eendjes maakten, stonden synoniem voor rust. Een rust die zij lang niet meer had gehad en die niet vanzelf terug zou komen. Maar na vanavond zou alles er anders uitzien, zou ze weer rust krijgen.

Ze keerde weer terug in de ruwe werkelijkheid, toen een koppeltje duiven vanaf de tak van een boom zijn irritante gekoer over haar uitstortte. Haar innerlijke stem vertelde haar dat ze bij de les moest blijven en haar plannetje nog eens goed door moest nemen. Ze kreeg maar één kans en die moest gegrepen worden.

Vanavond ging het dan gebeuren. Jammer dat het zover heeft moeten komen! Ze heeft het zo geregeld, dat hij in het hotel verwacht wordt. Daar wacht hem een verrassing, want ze wil helemaal niet doen wat hij denkt en verwacht dat zij zal doen. Zijn natte dromen zullen vandaag zeker geen werkelijkheid gaan worden. Voor eens en voor altijd moet het hem goed duidelijk worden dat zij niets voor hem voelt en hij haar met rust moet laten. Al veel te lang bleef hij maar achter haar aan lopen. Bovendien weet ze dat hij niet alleen achter háár aan zit. Hij heeft geen enkele controle over zijn testosteron en gaat achter

iedere vrouw aan die in zijn vizier komt. Het woord 'afwijzing' heeft voor hem geen betekenis, dat is iets dat hem nog nooit is overkomen en dat zal wat hem betreft ook nooit gebeuren. Als aantrekkelijke verschijning kunnen weinig vrouwen weerstand aan hem bieden. Maar zij wel. En dat vormt nu juist zijn grootste uitdaging. Hij zal en moet haar een keer in bed krijgen en geeft dat maar niet op door de gigantische plank die inmiddels voor zijn kop moet zitten als het om haar gaat. Zij is blijkbaar zijn persoonlijke kruistocht geworden.

Inmiddels vindt ze zijn gedrag niet alleen meer irritant, maar ook walgelijk en respectloos, en zeker ten opzichte van zijn eigen vrouw. Als hij haar hierna toch nog een keer benadert, als het na vandaag nog niet tot hem is doorgedrongen dat het afgelopen moet zijn, zal niet alleen zijn vrouw het te horen krijgen, maar ook de politie; ze geeft hem dan aan als stalker.

Ze is een echte schoonheid van 25 jaar, 1,78 meter lang, lange, ranke benen maar niet dun, een uitdagend mooi kontje, stevige volle borsten, niet overdreven groot, middellang bruinblond wat golvend haar, donkerbruine ogen, een mooi gevormde kleine neus, hoge jukbeenderen, volle lippen en kuiltjes in haar wangen als ze lacht.

Kortom, een prachtige vrouw, ze zou zo op de cover van de Vogue kunnen staan. Maar haar uiterlijk is tegelijk ook haar probleem, want alle mannen vallen op haar uiterlijk en willen graag de lakens met haar delen. Zij hebben daar alles voor over en stellen zich aan als pubers. Haar innerlijk speelt voor hen geen rol, wat haar juist zoveel pijn doet. In tegenstelling tot haar zus, die ook heel aantrekkelijk is, is zij heel serieus. Ze geeft mannen nooit aanleiding, integendeel, ze negeert hen vooral. Maar daarmee bereikt ze blijkbaar net het tegenovergestelde. Haar afwerende houding daagt juist uit, dat maakt het voor mannen juist spannend. Zo'n verovering betekent voor hen de ultieme bevrediging, dan kunnen ze een nieuwe kraal aan hun ketting rijgen. Dat zij bij haar kansloos zijn dringt pas na lange tijd tot hen door, als het al tot hen doordringt. Ze heeft geen enkele interesse in passanten, maar iemand vinden die echt om haar geeft, is haar tot op heden nog niet gelukt. Ze is misschien wel té kritisch en té achterdochtig. Waar moet ze op letten, hoe weet ze of iemand echt in haar geïnteresseerd is, wat moet haar reactie dan zijn? Ze lijdt duidelijk onder de vloek van haar schoonheid.

De eerste keer dat ze haar meest halsstarrige stalker heeft ontmoet, was op de bruiloft van haar zus. Tijdens het feest kwam hij naar haar toe, begon een heel gesprek met haar, wilde met haar dansen en hield haar net even te stevig vast, waarbij zijn handen ook af en toe te vinden waren op plekken waar zij niet hoorden te zijn. Zijn aandacht voor haar begon al snel op flirten te lijken en dat voor iemand die net getrouwd was. Hij wilde sindsdien van alles met haar, maar zij niets met hem. De maanden en jaren daarna volgde hij haar als een krolse kater. Hij belde haar op de gekste momenten en kwam ook meermaals bij haar langs. Ze kreeg bloemen van hem met steeds alleen ‘van jouw bewonderaar’ erop. Ze kreeg telefoontjes om afspraakjes te maken, hij wilde met haar uit eten en hij schreef haar voortdurend briefjes. Als ze elkaar tegen kwamen, bij familie of elders, kon hij zijn handen niet thuis houden en dat moest zij allemaal maar goed vinden. Mijn God, wat heeft ze een hekel aan die gast, het is dat hij met haar zus getrouwd is, anders zou ze hem zelfs kunnen haten. Na vandaag moet dat allemaal afgelopen zijn, tot hier en geen dag verder.

Daarom heeft ze bewust een kamer in een hotel gereserveerd, op neutraal terrein, maar ook om hem extra teleur te stellen en hem op deze manier duidelijk te maken dat zij, onder welke omstandigheden dan ook, niets meer met hem te maken wil hebben. Ze had ook naar haar zus toe kunnen gaan en haar kunnen vertellen over zijn gedrag, maar dat wilde ze niet. Als hun huwelijk al slecht was, moest ze dat zelf maar met hem oplossen. Daar wilde zij geen rol in spelen. Bovendien, zij leek zijn gedrag te tolereren. Wat heeft het dan voor zin het haar te vertellen?

Ze is er meer dan klaar mee. Hij mag dan een aantrekkelijke man zijn, ze vindt hem en zijn gedrag als getrouwde man stuitend.

Zijn wereldbeeld ziet er heel anders uit, hij geniet met volle teugen. Monogamie zit niet in zijn genen, dat is iets voor sukkel. Vrouwen zijn er om van te genieten. En wat hij tekort komt bij zijn eigen vrouw, dat haalt hij wel elders. Wie kan hem dat kwalijk nemen? Voor hem is dit inmiddels niet meer dan logisch en normaal, hij heeft dit nodig. Hij ziet daar geen kwaad in. Het gaat hem alleen maar om de seks. Maar de vrouw, waar hij vanavond een afspraak mee heeft, is de vrouw uit zijn wildste dromen. Dat begon al toen hij haar op zijn bruiloft voor

het eerst zag. Sindsdien kan hij haar niet meer uit zijn hoofd zetten en probeert hij al jaren haar bij hem in bed te krijgen. En misschien wil hij daarna nog wel meer. Zijn vrouw krijgen was, achteraf bezien, een makkie, maar het plaatje is pas compleet als hij ook haar heeft gehad. Zij is de trofee die zijn geluk kan vervolmaken. Dat ze zo moeilijk te krijgen is, windt hem alleen maar meer op. Iedere keer als hij aan haar denkt of haar ziet, verdwijnt zijn verstand en nemen zijn hormonen het over. Ze heeft een invloed op hem die voor hem bijna ondraaglijk is. Hij zal haar een keer moeten nemen, al kost het hem zijn laatste druppel testosteron. Hij weet zeker, dat als hij haar eerder had ontmoet dan zijn eigen vrouw, hij voor haar gekozen zou hebben. Na alle pogingen die hij de laatste jaren heeft ondernomen, heeft ze eindelijk gereageerd. Zijn volhouden wordt eindelijk beloond, al is het maar voor één keer. Nu hij naar haar onderweg is, gaat zijn fantasie met hem op de loop. Zijn testosteron jojoet door bepaalde lichaamsdelen. Hij ziet hen samen al onder de lakens verdwijnen en er wild worstelend weer onderuit komen. Hoe hij haar prachtige lichaam met zijn handen ontdekt, hoe hij alle plekken, ook de intiemste, met zijn mond verkent. Hoe zal ze ruiken, voelen, smaken? Hij wordt helemaal gek van de beelden die zich in zijn hoofd en op zijn netvlies afspelen. Hij is er klaar voor, zijn verlangens gaan vandaag vervuld worden. Hij is op weg naar het hotel.

Haar plannen zijn dus anders. Vandaag gaat ze een einde maken aan dat krolse gedrag, hier op neutraal terrein, met een fikse confrontatie, want daar zal het wel op uitdraaien. Die confrontatie wilde ze niet riskeren in een openbare gelegenheid, laat staan bij haar thuis, waar hij misschien de deur niet uit te krijgen zou zijn. Maar wat zij zich, misschien wel door haar gebrek aan ervaring met mannen, niet realiseert, is dat mannen die hun zin niet krijgen wel eens onberekenbaar kunnen worden.

Ze zit al even op de stoel bij de wandtafel, waarop ook de televisie staat, op hem te wachten, als er op de deur wordt geklopt; daar zal je hem hebben. Ze staat op en opent de deur. Daar staat hij met een belachelijke glimlach op zijn gezicht, alsof hij haar hier de hoofdprijs uit de loterij komt brengen.

Als hij de uitdrukking op haar gezicht ziet, verdwijnt de glimlach snel van zijn gezicht en neemt verbazing de plaats in van zelfingenomenheid. Ze draait zich om en hij volgt haar de kamer in.

Ze voelt zijn ogen op haar billen branden als hij zegt: “Wat ben jij toch een lekker ding.”

Ze reageert daar niet op en draait zich even verder in de kamer naar hem om en kijkt hem indringend aan met een gezicht dat op onweer staat.

“Jij denkt nog steeds dat je zo’n geweldige vent bent, maar ik vind jou een armzalig figuur. Een die zijn plek niet kent en zich tegenover vrouwen niet weet te gedragen. Bovendien een, die zijn eigen vrouw bedondert. Laat ik nu eens heel duidelijk zijn: ik walg van je. Dat jouw vrouw het nog met jou uithoudt is mij een mirakel, maar als het vandaag hier en nu niet stopt, als ik jou na vandaag nog één keer zie of iets van je hoor, zal ik haar alles over jou vertellen. En niet alleen haar, maar ga ik ook naar de politie om jou aan te geven voor stalken.” Terwijl deze boodschap, uitgesproken in een giftig staccato, wordt uitgesproken, loopt haar hoofd dieprood aan en voelt ze haar hart door haar borstkas stuiteren. Ze zet haar handen in haar zij en kijkt hem met priemende ogen recht aan.

Door deze uitbarsting kijkt hij als getroffen door een mes in zijn hart. Zijn ogen worden zo groot als schoteltes en zijn mond is pijnlijk ver open gevallen. Er trekt een wilde mengeling van gevoelens over zijn gezicht, dat bevriest in een grimmig en verbeterd masker. Dan explodeert hij.

“Vuile slet, kreng, goor secreet, je laat mij hier helemaal naar toe komen en vertelt mij dan dit? Zo kom je niet van mij af.”

Meteen pakt hij haar ruw vast, slaat eerst zijn armen om haar heen, pakt dan haar hoofd vast en zoekt met zijn mond die van haar. Als hij probeert haar te kussen bijt ze hem in zijn lip en krabt ze zijn handen open. Dan verlaat er een hartsgrondige verwensing zijn mond, haalt hij met zijn hand uit en geeft haar een enorme lel tegen haar gezicht. Ze deinst achteruit en probeert hem in zijn gezicht te krabben, maar ze mist. Het maakt hem nog woester en hij trekt haar aan haar haren op het bed. Zij verweert zich heftig en wil gaan gillen, maar haar gil wordt gesmoord als hij zijn hand op haar mond legt. Hij zit nu bovenop haar en met zijn vrije hand probeert hij wild haar blouse van haar lijf te trekken. Die scheurt los, waarna haar bh aan de beurt is. Hij pakt zijn

zakdoek uit zijn zak en forceert met een krachtige druk op haar kaken dat ze haar mond iets opent, waarna hij de zakdoek in haar mond propt. Ondanks haar heftige verzet is hij haar met zijn kracht helemaal de baas. Hij draait haar om en bindt haar handen met haar blouse op haar rug vast. Dan trekt hij haar rok uit, scheurt die kapot en gebruikt enkele repen om haar benen vast te binden. Hij lijkt door het dolle heen en verliest iedere controle over zichzelf.

Haar hoofd slaat op hol, ze raakt in paniek, waar is hij toe in staat? Deze wending had ze duidelijk niet voorzien en ze is helemaal aan hem overgeleverd. Haar kleren zijn helemaal aan flarden. Hoe moet ze straks naar huis zien te komen? Iedereen zal haar nakijken. Hoe ver zal hij nog gaan? Hij lijkt door het dolle heen en trekt ook haar slijpe aan stukken. Ze ligt naakt onder hem. Hij staat op en kleedt zichzelf ook uit. Ze probeert van dat moment te profiteren door van het bed te rollen. Hij loopt naar de badkamer en komt terug met een handdoek die hij in repen scheurt. Zijn hoofd is dieproud aangelopen, zijn ogen spuwen vuur. Hij wil haar optillen maar ze trapt met haar vastgebonden benen wat ze trappen kan. Eindelijk slaagt hij er in haar terug op het bed te krijgen, bindt haar handen aan een bedspijl vast, evenals haar benen. Het is duidelijk wat hij wil. Daar staat hij boven haar met een lid dat nog opgewondener lijkt dan hij zelf al is. Nu ze, met haar handen en benen gestrekt, vastgebonden ligt, maakt hij haar benen van elkaar los en bindt ieder been apart vast aan de spijlen. Hij probeert zich tussen haar gespreide benen te wurmen, maar ze kronkelt alle kanten op in de hoop dat hij niets met haar kan beginnen. Ze ziet dat hij geen remmingen meer kent en volledig op haar los wil gaan. Dit is zijn kans om een lang gekoesterde wens in vervulling te laten gaan. Hij zal en moet haar nemen. Als hij haar benen niet goed uit elkaar krijgt haalt hij uit en geeft haar een enorme dreun tegen haar slaap. Het duizelt haar en hij grijpt zijn kans. Duwt haar benen uit elkaar, beroert met zijn vingers haar vagina en gaat dan met zijn stijve lid bij haar naar binnen. Terwijl hij heftig op en neer beweegt en probeert zijn hoogtepunt te bereiken, komt ze weer bij haar positieven en begint zich weer heftig te verzetten, wat hem opnieuw helemaal gek maakt. Zijn handen worden om haar nek gelegd en hij begint te drukken, zowel op haar luchtpijp als op haar halsslagader. Ze trilt, het trillen wordt schokken en dan beweegt ze niet meer. Zijn handen blijven haar nek in een wurgende greep houden. Hij is buiten zichzelf,

weet niet meer wat hij doet. Dan ontwaakt hij uit zijn roes, ziet haar roerloos onder zich liggen en laat haar eindelijk los. Hij schrikt er zelf van en klimt van haar af, zonder dat hij zijn hoogtepunt heeft bereikt, al wond de ruigheid hem wel op. Ze lijkt niet meer te ademen. Hij tikt tegen haar wangen, maar ze reageert niet. Godverdomme, dit loopt uit de hand. Hij kijkt naar haar, niet wetend wat te doen. In een eerste opwelling vliegt hij naar de badkamer, neemt een snelle douche en kleedt zich aan. Als hij in de badkamerspiegel kijkt ziet hij een man die hij niet kent. Wie ben jij? Wat heb jij gedaan? Er is iets gebeurd dat hij nog nooit heeft laten gebeuren, zeker niet met een vrouw. Hij ziet het gezicht van die man verstarren, gaan trillen. Dan voelt hij dat zijn hele lichaam trilt. De paniek slaat toe. Wat moet hij doen? Hoe lost hij dit op en vooral, hoe komt hij hier mee weg?

Hij loopt de kamer weer in en gaat bij haar kijken. Ze lijkt nauwelijks nog te ademen. Als hij ziet wat hij gedaan heeft stikt hij zelf ook bijna, zijn keel wordt dicht geknepen. Zou hij haar hebben laten stikken? Moet hij nu iets doen om haar te redden? De eerste hulp bellen is geen optie, dan is hij er zelf ook bij. Hij moet hier weg. Nu moet hij eerst aan zichzelf denken. Wie kan er weet van hebben dat zij hier hebben afgesproken? Van zijn kant niemand en hij denkt dat zij ook niemand geïnformeerd heeft. Die gok moet hij maar nemen. Hij zoekt eerst nog in haar tasje of er misschien een agenda in zit en kijkt in haar telefoon. Maar hij kan niks vinden dat duidt op een afspraak met hem. Hij kijkt eens goed om zich heen en veegt zo goed en zo kwaad als hij kan alles wat hij heeft aangeraakt af, zodat er geen vingerafdrukken gevonden zullen worden. Dan haalt hij nog zijn zakdoek uit haar mond.

Dit is helemaal uit de hand gelopen, dit was niet wat hij had verwacht. Die verdomde trut heeft hem eerst gek gemaakt om zich vervolgens als ijskonijn op te stellen en hem af te wijzen. Ze zal haar lesje nu wel geleerd hebben. Hij zal proberen haar uit zijn hoofd te zetten, hij kan genoeg andere vrouwen krijgen. Nog één keer kijkt hij naar haar, hoe ze daar ligt, zo bloot, zo prachtig, het is gewoon jammer dat ze niet wilde. Ze is de mooiste vrouw die hij kent. Zijn broek begint weer te knellen, zal hij haar nog even snel . . .? Maar nee, dit is voorbij, hij moet het maar accepteren. Hij hoopt alleen dat ze het nooit aan zijn vrouw zal vertellen of aan de politie.

Hij kan nu niet naar huis, daar is hij te opgewonden voor. Zijn hart gaat tekeer als een beat op een dance party. Zijn hoofd tolt. Na een paar

minuten slaagt hij erin een knop om te zetten en een besluit te nemen. Na nog een keer rond gekeken te hebben om zeker te weten dat er niets is achtergebleven dat naar hem kan verwijzen, verlaat hij snel maar onopvallend de kamer. Hij sluipt weg uit het hotel, naar buiten, de frisse lucht in. Zou een lange wandeling hem tot rust kunnen brengen? Terwijl hij bij het hotel wegloopt vraagt hij zich af hoe hij het zover heeft kunnen laten komen. De mooiste vrouw die hij ooit heeft ontmoet ligt daar in het hotel, meer dood dan levend, misschien wel echt dood. Door hem!

Na een paar uur is hij wat kalmer geworden. Het is al na middernacht en hij loopt hier in rondjes door het park. Hij draait om, gaat naar zijn auto en rijdt naar huis. Het is er donker. Zachtjes gaat hij naar binnen en kruipt in bed naast zijn al slapende vrouw. Nu heeft hij alle tijd om na te denken hoe hij voor deze avond een sluitend alibi kan regelen en te dromen hoe het goed voor hem zal aflopen. De lichte krassen op zijn hand is hij al vergeten.